

U M J E T N O S T J E M O J A R E L I G I J A

Jedan od standardnih postupaka pri konstruiranju rada Ivica Malčića je isticanje nekog citata ili vlastite misli u sentencionalnom ili aforističnom obliku, a čiji se sadržaj čita kao direktan iskaz autorova „pogleda na svijet“. No, već sama parolaška forma i semantička izravnost daju naslutiti da su te „misli“ koliko izraz potrebe za objavom vlastitih stavova toliko i intelektualna igra, parafraza ili meta-rečenica. Odnosno: da ti verbalni „komentari“ koji obrubljuju slikovni prikaz podjednako funkcioniraju kao naziv ili objašnjenje slike, autorov pogled ili čak njegov „statement“, ali i kao ironična i samoironična relativizacija slikarevih „misli“, sve do granice nepatvorenog humora ili čistog paradoksa.

Ako u prvi mah nismo sigurni u značenje i pretenziju Malčićevih ispisanih sintagmi još smo, bome, manje u mogućnosti dati dijagnozu za njegove slikovne prizore. Prvi je razlog u množini i širini tema i motiva kojima se bavi, a koji zahvaćaju raspon od velikih, univerzalnih sadržaja pa do malih, usputnih i trivijalnih događaja. Malčićeva potreba da slikom i tekstom govori o svakodnevici, da komentira doslovno sve što se oko njega događa na neki način je ipak usustavljeno: prvo, time što je sve izraz radikalno subjektivne interpretacije i, drugo, što postoji volja da se formiraju cjeline (ciklusi) po nekim tematskim i problemskim sastavnicama.

Jedna od takvih cjelina su i tzv. osmrtnice, slike koje zbog naglašeno crnoga obruba podsjećaju na ovu tipičnu formu ubranoga folklor. Kako im to, naravno, daje karakter „smrtno ozbiljnosti“ Malčić obilato koristi mogućnost da svoje sentence i prizore koji se na slikama odvijaju podvrgne visokim, maltene sudbinskim, zahtjevima umjetnosti, kulture, društvenih normi i života uopće.

Odabirajući događaje iz svakodnevne ponude novinskih naslova Malčić uspostavlja svojevrsnu egalitarnu normu u kome su slikovni citati iz svijeta politike, kriminala, sporta i spektakla postavljeni u nehijerarhijski odnos, dajući jednaku važnost svim životnim manifestacijama „brutalne stvarnosti“, kako taj segment slike kvalificira sam autor. Ustaljeni ritam svakodnevnih „skidanja“ medijski eksponiranih događaja neće, međutim, naglašavati činovničku dosljednost u registraciji zbilje koliko uputiti na narav te zbilje, na zbrkanu, anarhičnu, šizofrenu (vizualnu) stvarnost koja okružuje autora. Misli i citati o umjetnosti, kulturi i o vlastitoj slikarskoj važnosti dolaze tako kao (umjetni) šlag na složeni svijet realnoga života: koliko će umjetnost i sam umjetnik biti u poziciji popravljanja toga svijeta, koliko će egzistencijalni karakter njegova angažmana biti presudan nadaje se, dakako, već kroz samu formu toga iskaza, formu – smrtovnice. Time se nekadašnja autorova intencionalna i deklarativna nabusitost i drčnost kojom se služio u svojoj umjetničkoj strategiji, njegova zločestoća i anarhoidnost pomalo tope pred životnim i umjetničkim pesimizmom. No, kako je i prijašnja ofenzivnost bila tek dobra strategija kamuflaže jednoga skeptika i melankolika tako su i sadašnje „pesimističke“ slike samo izraz umjetničkog subjekta koji se do „posljednjeg daha“ bori za to da slikarski (ili bilo koji drugi iskaz) ostane neki smisleni trag u općem obesmislenju života. Manija stvaranja (svaki dan jedna slika ili slični koncept radoholičarstva) koju Malčić već godinama primjenjuje neće ga učiniti herojem rada, ali će učvrstiti stav da je uvjerljivost i etičnost umjetničkog rada u izravnoj vezi s egzistencijalnim nabojem toga svakodnevnog ispisivanja vizualnih i verbalnih komentara.

Ž I V O T O P I S

Ivica Malčić je rođen u Zagrebu 1964.godine. Diplomirao je grafiku na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1996. u klasi prof. Miroslava Šuteja. Izlaže uglavnom u Zagrebu, samostalno i skupno. Zamijećen je po konceptu izlaganja koji se bazira na izložbama po 100 slika kao i izlaganja u istoj galeriji svakih deset godina (ciklus izložbi u galeriji VN pod nazivom *Ten years after* – 1994, 2004, 2014. ili pak *Ten years later* u *Galeriji PM* – 2007, 2017.). Za svoj je rad više puta nagrađivan. Izdavačka kuća *Durieux* 2007. godine posvećuje mu poseban broj časopisa *Fantom slobode* sa 365 dnevnih crteža. Živi i radi u Zagrebu.